

Katharernes Rige

Inkvisitionen

Languedoc var nu under kongen af Frankrigs faste hånd. Inkvisitionen blev oprettet i Toulouse i 1229 og begyndte nu at bekæmpe al kætteri og alle katherer i området. Under Pave Gregor 9. fik Inkvisitionen næsten ubegrænsede beføjelser til at undertrykke kætterne. Man indledte en brutal kampagne i 1233, hvor man brændte alle katharer, man fandt, på bålet, og man gravede endda lig af katharer op for at brænde dem. Der var naturligvis mange, der gjorde modstand, og som søgte tilflugt i nogle få fæstnuinger i Fenouillèdes og Montségur eller gjorde oprør. I 1235 blev Inkvisitionen tvunget ud af Albi, Narbonne og Toulouse. En militær opstand under Raymond-Roger de Trencavels ledelse blev slået ned i 1240, og Raymond-Roger overgav sig og fik frit lejde til at rejse i eksil i Aragonien. I 1242 forsøgte Raymond af Toulouse sig med en opstand, der skulle falde sammen med en engelsk invasion, men englænderne blev slået tilbage, og Raymonds støtte forsvandt derved. Han blev benådet af kongen.

Katharernes befæstninger faldt en efter en. Montségur holdt ud i 9 måneder men blev besejret i marts 1244.

Den sidste fæstning, ved Quéribus, blev overset indtil august 1255, hvorefter den hurtigt faldt. Den sidste af Inkvisitionens henrettelser af katharer i Languedoc fandt sted i 1321.

Ruinerne i Katharlandet.

Når en borg måtte kapitulere, var det almindeligt at bruge sten herfra til at udbygge landsbyerne med. Derfor er mange borge med tiden blevet til ruiner. I dag udgør en række fantastiske borgruiner det, man også kalder »Kathar-landet«. Blandt de bedst bevarede borgruiner er Peyrepertuse, Montségur, Puilaurens, Puivert, Quéribus - og selvfølgelig Carcassonne, der i sig selv er en hel, befæstet by. I grunden kan man undre sig over, at disse borge kunne overvindes - eller overhovedet bygges. De ligger som ørnereder på næsten utilgængelige bjergtoppe, ofte i mange hundrede meters højde i forhold til omgivelserne. Alene transporten af vand og fødevarer har taget utroligt lang tid.

År ca 1000 til 1020	Katharerne ankommer fra Lilleasien til Europa	
1100 h undrede tallet	Albigensere	Katharerne tror på reinkarnation
1209	Katharkorstoget	I de følgende år blev en række byer og i borge, der havde knyttet sig til Katharerne, overvundet og nedkæmpet. Tusindvis blev brændt, lemlæstet eller myrdet på anden vis. Alene i byen Beziers blev henved 20.000 mennesker, hele byens befolkning, myrdet
1229	Korstoget stoppede	
1229	Inkvistitionen	
1255-1321	De sidste katharer	Quiribus sidste tilholdssted

Katharernes Borge

Det Albigensiske Korstog eller Katharkorstog (1209-1229) var en 20 år lang militær kampagne startet af den romersk-katolske kirke for at udrydde den religion, som blev praktiseret af Katharerne i Languedoc, og som den romersk-katolske kirke betragtede som apostase. Korstoget var historisk betydningsfuldt af flg. grunde:

- Dets brutalitet var ekstrem, selv efter middelalderlige normer.
- Kirken gav adelen fra Nordfrankrig og den franske konge, ejendomsretten til jorden i et område af Frankrig, der var kulturelt og sprogligt tættere knyttet til Catalonien (se Occitanien).
- Det Albigensiske Korstog var medvirkende til oprettelsen af både Dominikanerordenen og den middelalderlige inkvisition.
- Katharerne fandtes især i det, der nu er det sydvestlige Frankrig ved Middelhavet, der på det tidspunkt var en del af sammenslutningen af Catalonien og Aragonien, også kaldet det Aragonske Kongedømme. De blev også kaldt albigensere efter byen Albi; der er mindst to grunde til dette – for det første bevægelsens tilstedeværelse i og omkring Albi, og for det andet fordi der blev afholdt et kirkeråd i byen i 1176, som erklærede, at katharismen var kætteri. Den politiske kontrol i Languedoc var delt mellem mange lokale fyrster og byråd. Før korstoget havde der kun været lidt undertrykkelse i området, og det kulturelle niveau har højt.
- Da Pave Innocens III kom til magten i 1198, var han fast besluttet på at undertrykke katharerne. Til at begynde med prøvede han med en fredelig omvendelse; men de præster, der blev sendt til området for at omvende katharerne, havde ingen held. Katharerne blev beskyttet af den lokale adel og også af biskopperne, som var imod paven. I 1204 ophævede paven biskoppernes myndighed i det sydlige Frankrig og udpegede pavelige legater. I 1206 søgte paven hjælp fra Languedocs adel. De adelsmænd, der beskyttede katharerne, blev ekskommunikerede.
- Den magtfulde grev Raymond VI af Toulouse nægtede at hjælpe og blev ekskommunikeret i maj 1207. Paven bad den franske konge, Philippe II om hjælp mod de adelsmænd, som tillod katharismen, men Philippe nægtede. Grev Raymond mødtes med pavens udsending, Pierre de Castelnau i januar 1028, og dagen efter deres møde blev Pierre de Castelnau myrdet. Paven reagerede på mordet ved at udstede en bulle, der kaldte til korstog mod Languedoc, og som tilbød kætternes jord til alle, der ville kæmpe. Dette tilbud om jord fik det meste af adelen i Nordfrankrig til at gå i krig mod adelen i syd.

På occiansk hedder borgen 'Puèglaurenç'.
Pielarenc

Slottet bliver første gang nævnt og dokumenteret i 900-tallet. Senere har slottet hørt til Abbed af Saint-Michel de Cuxa inden det i 1162 kom i Kongen af Aragon's besiddelse. At de nu var Aragonesisk ejendom, gjorde at det, for en tid, lå uden for Albingenserkorstogets

hærgen.

Arques - Ca 20 km nordøst for Quillan og lige i nærheden af D613 ligger denne fredelige lille borg. Meget usædvanligt for både området og perioden blev Arques bygget i bunden af en dal i et smukt landskab, der er præget af landbrug. Altså i total modsætning til det vi normalt forbinder med katharerne, på uindtagelige klippetoppe.

Queribus

Borgen ligger som en lille fuglerede i 800 m højde, den klamrer sig fast til klippen på toppen af le Grau de Maury. Queribus ligger 40 km øst for Quillan, kørsel til Maury ad D119 og drej til venstre af en lille sidevej (der er skilt mod Queribus). Når man kører i området, ses borgen i horisonten, her ligger den trygt og stikker op i skyerne. Absolut et 'must see'.

Queribus